

LEGE
privind protecția indicațiilor geografice, denumirilor
de origine și specialităților tradiționale garantate

nr. 66-XVI din 27.03.2008

Monitorul Oficial nr.134-137/527 din 25.07.2008

* * *

CUPRINS

Capitolul I
DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Domeniul de reglementare și cadrul juridic

Articolul 2. Noțiuni principale

Articolul 3. Oficiul național

Capitolul II
PROTECȚIA JURIDICĂ, DREPTURILE CONFERITE
ȘI DECĂDEREA DIN PROTECȚIE

Articolul 4. Prevederi generale de protecție juridică

Articolul 5. Protecția denumirii de origine și a indicației geografice

Articolul 6. Protecția specialității tradiționale garantate

Articolul 7. Motive de refuz la înregistrare

Articolul 8. Caietul de sarcini

Articolul 9. Dreptul la protecție

Articolul 10. Durata protecției și reînnoirea dreptului de utilizare

Articolul 11. Efectele înregistrării denumirilor de origine și indicațiilor geografice

Articolul 12. Efectele înregistrării specialităților tradiționale garantate

Articolul 13. Încetarea protecției și decăderea din drepturi

Capitolul III
ÎNREGISTRAREA INDICAȚIILOR GEOGRAFICE, DENUMIRILOR DE
ORIGINE ȘI SPECIALITĂȚILOR TRADIȚIONALE GARANTATE

Articolul 14. Depunerea cererii de înregistrare

Articolul 15. Reprezentarea

Articolul 16. Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească cererea de înregistrare

Articolul 17. Data de depozit

Articolul 18. Retragerea și modificarea cererii

Articolul 19. Procedura de examinare a cererii

Articolul 20. Examinarea respectării condițiilor de depunere a cererii

Articolul 21. Publicarea cererii

Articolul 22. Opoziția

Articolul 23. Examinarea de fond

Articolul 24. Examinarea opoziției

Articolul 25. Respingerea cererii

Articolul 26. Înregistrarea denumirii de origine, indicației geografice sau specialității tradiționale garantate și acordarea dreptului de utilizare

Articolul 27. Registrele

Articolul 28. Buletinul Oficial de Proprietate Industrială

Capitolul IV

CONTESTAREA. CONFLICTELE CU ALTE DREPTURI. CONTROLUL

Articolul 29. Contestarea deciziilor privind cererile de înregistrare a denumirilor de origine, a indicațiilor geografice și a specialităților tradiționale garantate

Articolul 30. Examinarea contestației

Articolul 31. Utilizarea denumirilor omonime

Articolul 32. Relațiile dintre denumiri de origine, indicații geografice și mărci

Articolul 33. Controlul oficial

Articolul 34. Controlul respectării caietului de sarcini

Articolul 35. Denumiri, mențiuni și simboluri

Articolul 36. Condiții de utilizare a denumirilor specialităților tradiționale garantate

Articolul 37. Modificarea caietului de sarcini

Articolul 38. Interzicerea utilizării denumirii de origine, indicației geografice sau denumirii specialității tradiționale garantate

Articolul 39. Anularea înregistrării, revocarea protecției sau a dreptului de utilizare

Capitolul V

ÎNREGISTRAREA INTERNAȚIONALĂ A DENUMIRILOR DE ORIGINE

Articolul 40. Prevederi generale

Articolul 41. Cererea internațională

Articolul 42. Efectele înregistrării internaționale a denumirii de origine având ca țară de origine Republica Moldova

Articolul 43. Taxele pentru cererea internațională

Articolul 44. Procedura de verificare a cererii internaționale la AGEPI

Articolul 45. Procedura de examinare a înregistrării internaționale notificate de Biroul Internațional

Articolul 46. Efectele înregistrării internaționale în Republica Moldova

Capitolul VI

ASIGURAREA RESPECTĂRII DREPTURILOR

Articolul 47. Acțiunea privind încălcarea drepturilor

Articolul 48. Acțiunea de declarare a neîncălcării drepturilor

Articolul 49. Măsuri de asigurare a probelor pînă la intentarea acțiunii

Articolul 50. Asigurarea probelor în cazuri de urgență

Articolul 51. Nulitatea măsurilor de asigurare a probelor

Articolul 52. Prezentarea și asigurarea probelor în cadrul acțiunii privind încălcarea drepturilor

Articolul 53. Dreptul la informare

Articolul 54. Măsurile de asigurare a acțiunii privind încălcarea drepturilor

Articolul 55. Măsuri corective

Articolul 56. Asigurarea executării hotărîrii judecătorești

Articolul 57. Măsurile de alternativă

Articolul 58. Despăgubirile

Articolul 59. Publicarea hotărîrilor judecătorești

Capitolul VII

DISPOZIȚII COMUNE

Articolul 60. Competența în soluționarea litigiilor

Articolul 61. Taxele

Articolul 62. Drepturile persoanelor fizice și juridice străine

Capitolul VIII

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 63. Intrarea în vigoare și aplicabilitatea prezentei legi

Articolul 64. Organizarea executării prezentei legi

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Capitolul I **DISPOZIȚII GENERALE**

Articolul 1. Domeniul de reglementare și cadrul juridic

(1) Prezenta lege stabilește norme ce țin de înregistrarea, protecția juridică și utilizarea indicațiilor geografice, denumirilor de origine și specialităților tradiționale garantate.

(2) Raporturile juridice apărute în urma înregistrării, protecției juridice și utilizării indicațiilor geografice, denumirilor de origine și specialităților tradiționale garantate sînt reglementate de Constituția Republicii Moldova, Codul civil al Republicii Moldova, Codul cu privire la știință și inovare al Republicii Moldova, Codul Vamal al Republicii Moldova, de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, de prezenta lege și de alte acte normative.

(3) În cazul în care tratatele internaționale din domeniu la care Republica Moldova este parte stabilesc alte norme decît cele prevăzute de prezenta lege, se aplică normele tratatelor internaționale.

Articolul 2. Noțiuni principale

În sensul prezentei legi, următoarele noțiuni principale semnifică:

denumire geografică – nume geografic care desemnează locuri existente, regiuni sau țări;

indicație geografică – denumire a unei regiuni sau a unei localități, a unui loc determinat sau, în cazuri excepționale, a unei țări, care servește la desemnarea unui produs originar din această regiune sau localitate, din acest loc determinat sau din această țară și care posedă o calitate specifică, reputație sau alte caracteristici ce pot fi atribuite acestei origini geografice și a cărui producere și/sau prelucrare, și/sau preparare au loc în aria geografică delimitată;

denumire de origine – denumire geografică a unei regiuni sau localități, a unui loc determinat sau, în cazuri excepționale, a unei țări, care servește la desemnarea unui produs originar din această regiune, localitate, loc determinat sau țară și a cărui calitate sau caracteristici sînt, în mod esențial sau exclusiv, datorate mediului geografic, cuprinzînd factorii naturali și umani, și a cărui producere, prelucrare și preparare au loc în aria geografică delimitată;

specificitate – caracteristică sau ansamblu de caracteristici prin care un produs agricol sau alimentar se distinge în mod clar de alte produse agricole sau alimentare similare aparținînd aceleiași categorii;

tradițional – utilizat pe piață pe parcursul unei perioade de timp ce indică la transmiterea de la o generație la alta, fapt ce este dovedit; această perioadă trebuie să corespundă duratei general atribuite unei generații umane, adică de cel puțin 25 de ani;

specialitate tradițională garantată – produs agricol sau alimentar tradițional a cărui specificitate este recunoscută prin înregistrare conform prezentei legi;

control oficial – orice formă de control efectuat de o autoritate competentă în vederea verificării conformității produselor;

Aranjamentul de la Lisabona – Aranjamentul de la Lisabona din 31 octombrie 1958 privind protecția denumirilor de origine și înregistrarea internațională a acestora;

Birou Internațional – Biroul Internațional al Organizației Mondiale a Proprietății Intelectuale;

înregistrare internațională – înregistrare a unei denumiri de origine, efectuată conform Aranjamentului de la Lisabona;

cerere internațională – cerere de înregistrare internațională;

Registru internațional – colecție oficială de date, ținută de Biroul Internațional, referitoare la înregistrările internaționale a căror înscriere este prevăzută de Aranjamentul de la Lisabona, indiferent de suportul pe care aceste date sînt păstrate.

Articolul 3. Oficiul național

(1) Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, denumită în continuare *AGEPI*, este oficiul național în domeniul protecției proprietății intelectuale și unica autoritate care acordă pe teritoriul Republicii Moldova protecție juridică indicațiilor geografice, denumirilor de origine și specialităților tradiționale garantate în condițiile prezentei legi.

(2) *AGEPI*:

a) elaborează proiecte de acte legislative și de alte acte normative în domeniul protecției indicațiilor geografice, denumirilor de origine și specialităților tradiționale garantate, instrucțiuni, alte acte necesare aplicării prezentei legi;

b) recepționează și examinează cererile de înregistrare a indicațiilor geografice, a denumirilor de origine și a specialităților tradiționale garantate, înregistrează indicațiile geografice protejate, denumirile de origine protejate și specialitățile tradiționale garantate și eliberează, în numele statului, certificate privind dreptul de utilizare a indicațiilor geografice protejate și a denumirilor de origine protejate, publică date oficiale în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială al Republicii Moldova, denumit în continuare *BOPI*;

c) ține registrele naționale ale cererilor de înregistrare a indicațiilor geografice, a denumirilor de origine și a specialităților tradiționale garantate și registrele naționale ale indicațiilor geografice protejate, denumirilor de origine protejate și specialităților tradiționale garantate;

d) asigură completarea și păstrarea colecțiilor naționale de indicații geografice protejate, de denumiri de origine protejate și de specialități tradiționale garantate;

e) este autoritatea competentă a Republicii Moldova în cadrul Uniunii Speciale a Țărilor Membre la Aranjamentul de la Lisabona;

f) exercită și alte atribuții prevăzute de lege.

(3) *AGEPI* reprezintă Republica Moldova în Organizația Mondială a Proprietății Intelectuale, în alte organizații internaționale și interstatale pentru protecția proprietății intelectuale, întreține cu ele relații de cooperare în domeniu.

Capitolul II

PROTECȚIA JURIDICĂ, DREPTURILE CONFERITE ȘI DECĂDEREA DIN PROTECȚIE

Articolul 4. Prevederi generale de protecție juridică

Protecția juridică a indicațiilor geografice, a denumirilor de origine și a specialităților tradiționale garantate pe teritoriul Republicii Moldova se asigură în temeiul înregistrării lor la *AGEPI*, în modul stabilit de prezenta lege, sau în baza tratatelor internaționale, inclusiv a acordurilor bilaterale, la care Republica Moldova este parte.

Articolul 5. Protecția denumirii de origine și a indicației geografice

(1) Poate fi protejată în calitate de denumire de origine denumirea geografică a unei regiuni sau localități, a unui loc determinat sau, în cazuri excepționale, a unei țări, care servește la desemnarea unui produs:

a) originar din această regiune sau localitate, din acest loc determinat sau din această țară;
și

b) a cărui calitate sau caracteristici sînt, în mod esențial sau exclusiv, datorate mediului geografic, cuprinzînd factorii naturali și cei umani; și

c) a cărui producere, prelucrare și preparare au loc în aria geografică delimitată.

(2) Poate fi protejată în calitate de indicație geografică denumirea unei regiuni sau localități, a unui loc determinat sau, în cazuri excepționale, a unei țări, care servește la desemnarea unui produs:

a) originar din această regiune sau localitate, din acest loc determinat sau din această țară;
și

b) care posedă o calitate specifică, reputație sau alte caracteristici ce pot fi atribuite acestei origini geografice; și

c) a cărui producere și/sau prelucrare, și/sau preparare au loc în aria geografică delimitată.

(3) Sînt, de asemenea, considerate denumiri de origine sau indicații geografice denumirile geografice sau negeografice tradiționale ce desemnează un produs agricol sau alimentar care îndeplinește condițiile prevăzute la alin.(1) sau (2).

(4) Prin derogare de la alin.(1), sînt asimilate denumirilor de origine unele denumiri geografice în cazul cînd materia primă a produselor pe care le desemnează aceste denumiri provine dintr-o arie geografică mai vastă sau diferită de aria de prelucrare, cu condiția ca:

a) aria de producere a materiei prime să fie delimitată; și

b) să existe condiții deosebite pentru producerea materiei prime; și

c) să existe un regim de inspecție care să asigure respectarea condițiilor prevăzute la lit.b).

Denumirile în cauză trebuie să fi fost recunoscute ca denumiri de origine înainte de 1 mai 2004.

(5) În sensul alin.(4), sînt considerate drept materie primă doar animalele vii, carnea și laptele.

Articolul 6. Protecția specialității tradiționale garantate

(1) În calitate de specialitate tradițională garantată poate fi protejat un produs agricol sau alimentar care:

a) este obținut din materie primă tradițională; sau

b) se caracterizează printr-o compoziție tradițională; sau

c) se caracterizează printr-un mod de producere și/sau de prelucrare ce corespunde unui tip tradițional de producere și/sau de prelucrare.

(2) Caracteristica sau ansamblul de caracteristici care determină specificitatea produsului trebuie să fie legate de proprietățile intrinseci ale acestuia, cum ar fi proprietățile sale fizice, chimice, microbiologice sau organoleptice, de metoda de producție sau de condițiile specifice care prevalează pe durata producerii. Aspectul exterior al unui produs agricol sau alimentar nu este considerat a fi o caracteristică a specificității acestuia.

(3) Specificitatea produsului nu poate să se limiteze nici la o compoziție calitativă sau cantitativă, nici la un mod de producție prevăzut de legislație, nici la normele stabilite de organisme de standardizare ori stabilite arbitrar. În același timp, această prevedere nu se aplică în cazul cînd prevederile legislației sau normele menționate au fost stabilite în scopul definirii specificității unui produs.

(4) Pentru a fi înregistrată, denumirea specialității tradiționale garantate trebuie:

a) să fie specifică în sine; sau

b) să exprime specificitatea produsului agricol sau alimentar.

(5) O denumire specifică în sine trebuie să fie tradițională și conformă cu dispozițiile legislației naționale sau consacrată cutumiar.

(6) Denumirea unei specialități tradiționale garantate poate conține un termen geografic fără a prejudicia dreptul de utilizare a unei denumiri de origine protejate sau a unei indicații geografice protejate, dreptul asupra unei mărci sau alte drepturi de proprietate intelectuală.

(7) Denumirea unui soi de plantă sau a unei rase de animale poate fi utilizată în denumirea unei specialități tradiționale garantate cu condiția să nu inducă în eroare consumatorul în privința naturii produsului.

Articolul 7. Motive de refuz la înregistrare

(1) Sînt excluse de la protecție și nu pot fi înregistrate:

a) în calitate de denumiri de origine – denumirile care nu îndeplinesc condițiile specificate la art.5 alin.(1) sau, după caz, la alin.(3), sau la alin.(4);

b) în calitate de indicații geografice – indicațiile care nu îndeplinesc condițiile specificate la art.5 alin.(2) sau, după caz, la alin.(3);

c) în calitate de specialități tradiționale garantate – produsele agricole sau alimentare care nu îndeplinesc condițiile specificate la art.6;

d) în calitate de denumiri de origine, indicații geografice și denumiri de specialități tradiționale garantate – denumirile care sînt contrare ordinii publice sau bunelor moravuri;

e) în calitate de denumiri de origine și indicații geografice – denumirile devenite generice.

(2) O denumire nu poate fi înregistrată ca denumire de origine sau ca indicație geografică și în cazul cînd ea:

a) este identică sau similară cu o marcă anterior înregistrată pentru produse identice sau similare cu cele pentru care se solicită înregistrarea denumirii de origine sau indicației geografice, în situația în care, ținînd cont de reputația și de renumele mărcii, precum și de durata utilizării acesteia, înregistrarea va fi de natură să inducă în eroare consumatorul în ceea ce privește identitatea adevărată a produsului;

b) este în conflict cu denumirea total omonimă a unui soi de plante sau a unei rase de animale pentru produse comparabile, dacă se demonstrează, înainte de expirarea termenului de opoziție prevăzut la art.22, că soiul sau rasa în cauză, în afara ariei delimitate și înaintea datei de depunere a cererii de înregistrare a denumirii de origine sau a indicației geografice, a făcut deja obiectul unei producții comerciale, astfel încît consumatorii riscă să confunde cu soiul sau cu rasa produsele ce poartă denumirea înregistrată.

(3) O denumire omonimă sau parțial omonimă cu o denumire deja protejată conform prezentei legi va putea fi refuzată la înregistrare dacă, ținînd cont de uzanțele locale și tradiționale și de riscul efectiv de confuzie, ea creează în percepția consumatorului impresia eronată că produsele sînt originare din alt teritoriu, chiar dacă denumirea în cauză este exactă în ceea ce privește teritoriul, regiunea sau localitatea din care sînt originare produsele agricole sau alimentare pe care aceasta le desemnează.

(4) În calitate de specialitate tradițională garantată nu poate fi înregistrat un produs agricol sau alimentar a cărui specificitate rezidă în proveniența sa ori în originea sa geografică. Totuși, utilizarea termenilor geografici în denumire este autorizată fără a aduce prejudicii altor drepturi de proprietate intelectuală anterior dobîndite, în special celor referitoare la mărci, la denumiri de origine protejate și la indicații geografice protejate.

(5) Nu poate fi înregistrată o specialitate tradițională garantată a cărei denumire exprimă specificitatea produsului agricol sau alimentar, în sensul art.6 alin.(4) lit.b), care:

a) face referință numai la cerințe de ordin general, utilizate pentru un ansamblu de produse agricole sau alimentare, sau la cele prevăzute în actele normative în vigoare;

b) este înșelătoare, cum ar fi o denumire ce face referință la o caracteristică evidentă a produsului sau la o caracteristică ce nu corespunde caietului de sarcini și astfel apare riscul inducerii în eroare a consumatorului în ceea ce privește caracteristicile produsului.

(6) În sensul prezentei legi, prin denumire devenită generică se înțelege denumirea unui produs care, chiar dacă conține o indicație a locului sau a regiunii unde acest produs a fost inițial fabricat sau comercializat ori constituie o derivată a unei asemenea indicații, și-a pierdut sensul său primar și a devenit în Republica Moldova denumirea comună a unui produs ori indică specia, calitatea, categoria sau orice altă proprietate sau caracteristică a acestuia.

(7) Pentru a stabili dacă o denumire a devenit generică, se va ține cont de toți factorii, în special de:

a) situația existentă în zona de unde provine denumirea și în zonele de consum;

b) prevederile legislației naționale din domeniu sau, după caz, de prevederile legislației din țara de origine a denumirii corespunzătoare.

Articolul 8. Caietul de sarcini

(1) Pentru a beneficia de o denumire de origine protejată sau de o indicație geografică protejată ori pentru a fi recunoscut ca specialitate tradițională garantată, un produs trebuie să fie conform condițiilor stabilite într-un caiet de sarcini, omologat printr-o decizie a autorității competente specificate la art.34 alin.(1).

(2) Caietul de sarcini pentru o denumire de origine sau pentru o indicație geografică trebuie să conțină:

- a) denumirea de origine sau indicația geografică solicitată spre înregistrare;
- b) denumirea și descrierea produsului, inclusiv, dacă este cazul, a materiei prime, precum și principalele caracteristici fizice, chimice, microbiologice și/sau organoleptice ale produsului;
- c) delimitarea ariei geografice și, dacă este cazul, elemente care să indice respectarea prevederilor art.5 alin.(4);
- d) elemente care să ateste că produsul provine din aria geografică delimitată, în sensul art.5 alin.(1) sau (2), după caz;
- e) descrierea metodei de obținere a produsului și, dacă este cazul, a metodelor locale, loiale și constante, de obținere a acestuia, precum și descrierea elementelor referitoare la ambalaj, dacă solicitantul constată și justifică necesitatea ambalării produsului în aria geografică delimitată, pentru a păstra calitatea, pentru a garanta originea sau pentru a asigura controlul;
- f) elemente care să justifice, după caz:
 - legătura dintre calitatea sau caracteristicile produsului și mediul geografic, în sensul art.5 alin.(1) lit.b), sau;
 - legătura dintre o calitate specifică, reputație sau alte caracteristici ale produsului și originea sa geografică, în sensul art.5 alin.(2) lit.b);
- g) denumirile și adresele autorităților competente sau ale organismelor abilitate să verifice respectarea prevederilor caietului de sarcini, precum și precizarea misiunii lor;
- h) orice reguli specifice de etichetare a produsului în cauză;
- i) oricare alte eventuale cerințe, stabilite de lege, ce trebuie respectate.

(3) Caietul de sarcini pentru o specialitate tradițională garantată trebuie să conțină:

- a) denumirea specialității tradiționale garantate, în una sau mai multe limbi, precum și o mențiune ce arată că grupul solicitant cere înregistrarea cu rezervarea denumirii în cazul când grupul solicită să beneficieze de prevederile art.36 alin.(2);
- b) descrierea produsului agricol sau alimentară, cu indicarea principalelor proprietăți fizice, chimice, microbiologice sau organoleptice ale acestuia;
- c) descrierea metodei de producție aplicate de producători, inclusiv, dacă este cazul, descrierea naturii și a caracteristicilor materiei prime sau a ingredientelor utilizate, a metodei de preparare a produsului agricol sau alimentară;
- d) elementele esențiale care definesc specificitatea produsului și, dacă este cazul, sistemul de referință utilizat;
- e) elementele esențiale care atestă caracterul tradițional al produsului, în sensul art.6 alin.(1);
- f) exigențele minime și procedurile de evaluare a specificității produsului.

Articolul 9. Dreptul la protecție

(1) O denumire de origine, o indicație geografică sau o specialitate tradițională garantată va fi înregistrată dacă:

- a) corespunde prevederilor art.5 sau art.6, după caz, precum și art.8, și nu este exclusă de la protecție în temeiul prevederilor art.7;
- b) cererea de înregistrare corespunde cerințelor stabilite în prezenta lege.

(2) Doar un grup este în drept să depună o cerere de înregistrare a unei denumiri de origine, a unei indicații geografice sau a unei specialități tradiționale garantate. În sensul prezentei legi, prin „grup” se înțelege orice asociație de producători sau de procesatori, indiferent de forma juridică de organizare sau de componența acesteia, care activează în baza statutului grupului și

care desfășoară o activitate de producție pentru produsele specificate în cerere. Regulile specifice aplicate grupului se stabilesc în Regulamentul privind procedura de depunere, examinare și înregistrare a indicațiilor geografice, a denumirilor de origine și a specialităților tradiționale garantate, denumit în continuare *Regulament*, aprobat de Guvern.

La un grup care depune o cerere de înregistrare a unei denumiri de origine sau a unei indicații geografice:

a) se pot asocia și alte părți interesate;

b) poate fi asimilată o persoană fizică sau juridică, în condițiile stabilite în Regulament.

(3) Un grup poate depune cerere de înregistrare a unei denumiri de origine, a unei indicații geografice sau a unei specialități tradiționale garantate numai pentru produsele pe care le produce sau le obține el însuși.

(4) Dreptul de utilizare a unei denumiri de origine protejate va aparține în comun persoanelor care produc, prelucrează și prepară produsele respective în aria geografică corespunzătoare, cu respectarea prevederilor caietului de sarcini.

(5) Dreptul de utilizare a unei indicații geografice protejate va aparține în comun persoanelor care produc și/sau prelucrează, și/sau prepară produsele respective în aria geografică corespunzătoare, cu respectarea prevederilor caietului de sarcini.

(6) Orice persoană fizică sau juridică din aria geografică corespunzătoare care produce și/sau prelucrează, și/sau prepară produse în conformitate cu prevederile caietului de sarcini pentru o denumire de origine protejată sau pentru o indicație geografică protejată poate depune la AGEPI o cerere privind acordarea dreptului de utilizare a acesteia.

Articolul 10. Durata protecției și reînnoirea dreptului de utilizare

(1) Durata protecției unei denumiri de origine, a unei indicații geografice sau a unei specialități tradiționale garantate începe din data de depunere a cererii și este nelimitată.

(2) Dreptul de utilizare a denumirii de origine protejate sau a indicației geografice protejate se acordă pe o perioadă de 10 ani, cu posibilitatea de reînnoire ori de câte ori este necesar, dacă se mențin condițiile prevăzute în caietul de sarcini pentru produsul respectiv. Deținătorii acestui drept, înainte de expirarea fiecărei perioade de 10 ani, pot să solicite la AGEPI reînnoirea lui. Cererea de reînnoire se depune la AGEPI fiind însoțită de o confirmare din partea autorității competente cu privire la menținerea caracteristicilor produselor, precum și de dovada achitării taxei stabilite. Condițiile de perfectare și de depunere a cererii de reînnoire a dreptului de utilizare se stabilesc în Regulament.

(3) Dreptul de utilizare a unei denumiri de origine protejate sau a unei indicații geografice protejate se reînnoiește la cererea titularului acestui drept sau a oricărei persoane împuternicite de acesta.

(4) Cererea de reînnoire a dreptului de utilizare se depune în ultimele 6 luni de valabilitate a acestuia. Cererea de reînnoire poate fi depusă și pe parcursul a 6 luni după expirarea termenului de 10 ani, sub rezerva achitării unei taxe suplimentare.

(5) Reînnoirea dreptului de utilizare va avea efect începând cu ziua imediat următoare expirării termenului premergător de 10 ani. Datele privind reînnoirea dreptului de utilizare se înscriu, după caz, în Registrul național al denumirilor de origine protejate sau în Registrul național al indicațiilor geografice protejate și se publică în BOPI.

Articolul 11. Efectele înregistrării denumirilor de origine și indicațiilor geografice

(1) Denumirile de origine și indicațiile geografice înregistrate sînt protejate contra oricărei:

a) utilizări comerciale directe sau indirecte a unei denumiri înregistrate pentru produse neacoperite de înregistrare:

- în măsura în care aceste produse sînt comparabile cu cele înregistrate sub această denumire; sau

- în măsura în care această utilizare permite de a profita de renumirea protejate;

b) uzurpări, imitări sau evocări, chiar dacă originea adevărată a produsului este indicată sau dacă denumirea protejată este folosită în traducere ori este însoțită de o expresie, cum ar fi “de genul”, “de tipul”, “de stilul”, “imitație” ori de alte expresii similare;

c) indicații false sau înșelătoare cu privire la proveniența, originea, natura sau calitățile esențiale ale produsului, care figurează pe produs sau pe ambalajul acestuia, în publicitate sau pe documentele aferente produsului respectiv, precum și contra utilizării în calitate de ambalaj a unui recipient de natură să creeze o impresie eronată în privința originii produsului;

d) practici susceptibile să inducă în eroare consumatorul în ceea ce privește originea adevărată a produsului.

Dacă o denumire înregistrată conține în sine denumirea generică a unui produs, utilizarea acestei denumiri generice pentru produsele corespunzătoare nu se consideră contrară lit.a) sau b).

(2) Denumirile protejate nu pot deveni generice.

(3) Înregistrarea denumirii de origine sau a indicației geografice generează apariția dreptului de utilizare a acestora. Denumirea de origine și indicația geografică înregistrate nu pot fi cesionate, licențiate și nu pot face obiectul unor drepturi reale.

(4) Se interzice orice uzurpare abuzivă sau înșelătoare a mențiunii „Denumire de origine protejată” sau „Indicație geografică protejată” și a simbolurilor naționale asociate acestora.

Articolul 12. Efectele înregistrării specialităților tradiționale garantate

(1) Denumirile specialităților tradiționale garantate înregistrate în conformitate cu prezenta lege sînt protejate contra:

a) oricăror practici susceptibile să inducă în eroare consumatorul, în special contra practicilor care lasă să se înțeleagă că produsul agricol sau alimentar este o specialitate tradițională garantată;

b) oricărei imitări a unei denumiri înregistrate și rezervate conform art.36 alin.(2).

(2) Se interzice folosirea în comerț a denumirilor de produse care ar putea fi confundate cu denumirile specialităților tradiționale garantate înregistrate cu rezervarea denumirii conform art.36 alin.(2).

(3) Se interzice orice uzurpare abuzivă sau înșelătoare a mențiunii „Specialitate tradițională garantată” și a simbolului național asociat acesteia.

Articolul 13. Încetarea protecției și decăderea din drepturi

(1) Drepturile obținute în temeiul înregistrării vor înceta:

a) cu efect retroactiv, din data de depozit a cererii, în cazul în care înregistrarea este anulată;

b) cu efect retroactiv, din data începerii procedurii de revocare, în cazul în care protecția este revocată.

(2) Dacă a fost efectuată contrar prevederilor prezentei legi, înregistrarea denumirii de origine, indicației geografice sau specialității tradiționale garantate va fi anulată.

(3) Protecția denumirii de origine sau a indicației geografice va fi revocată dacă:

a) în urma schimbării sau dispariției factorilor naturali și/sau umani specifici ariei geografice delimitate, menționate la art.5, a devenit imposibilă obținerea de produse ce corespund caietului de sarcini;

b) denumirea de origine sau indicația geografică a încetat să mai fie protejată în țara de origine, în cazul în care aria geografică se află într-o altă țară;

c) denumirea de origine sau indicația geografică a încetat să mai fie protejată în condițiile prevăzute de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.

(4) Protecția denumirii de origine, indicației geografice sau specialității tradiționale garantate va fi revocată dacă organismul de evaluare, desemnat în conformitate cu art.34, va constata neconcordanțe între caracteristicile reale ale produsului și prevederile respective din caietul de sarcini, în cazul în care acestea nu pot fi remediate în nici un mod.

(5) Valabilitatea certificatului privind dreptul de utilizare a denumirii de origine sau a indicației geografice va înceta:

- a) în condițiile prevăzute la alin.(1);
- b) în cazul lichidării persoanei juridice sau decesului persoanei fizice care deține acest drept;
- c) la cererea titularului dreptului de utilizare;
- d) la cererea organismului de evaluare, desemnat în conformitate cu art.34, în cazul în care acesta va constata nerespectarea prevederilor caietului de sarcini.

Capitolul III

ÎNREGISTRAREA INDICAȚIILOR GEOGRAFICE, DENUMIRILOR DE ORIGINE ȘI SPECIALITĂȚILOR TRADIȚIONALE GARANTATE

Articolul 14. Depunerea cererii de înregistrare

(1) Cererea de înregistrare a unei denumiri de origine, a unei indicații geografice sau a unei specialități tradiționale garantate, denumită în continuare *cerere*, se depune la AGEPI de către un grup ce corespunde prevederilor art.9 alin.(2).

(2) Cererea se depune pe un formular-tip aprobat de AGEPI. Cererea și documentele anexate la ea se prezintă în limba moldovenească. În cazul în care documentele anexate sînt perfectate în altă limbă, traducerea lor în limba moldovenească se prezintă în termen de 2 luni de la data depunerii cererii.

(3) Cererea se depune prin orice modalitate acceptată de AGEPI, în conformitate cu prevederile Regulamentului.

Articolul 15. Reprezentarea

(1) Persoanele fizice sau juridice care au domiciliul sau sediul principal, sau o întreprindere industrială ori comercială efectivă și funcțională în Republica Moldova acționează în fața AGEPI personal sau prin intermediul unui reprezentant împuternicit printr-o procură.

(2) Persoanele fizice sau juridice care nu au nici domiciliul, nici sediul principal, nici o întreprindere industrială ori comercială efectivă și funcțională în Republica Moldova vor fi reprezentate în fața AGEPI, în orice procedură stabilită de prezenta lege, de un mandatar autorizat împuternicit printr-o procură.

(3) Mandatarii autorizați activează în conformitate cu regulamentul privind activitatea acestora, aprobat de Guvern.

Articolul 16. Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească cererea de înregistrare

(1) Cererea de înregistrare a unei denumiri de origine sau a unei indicații geografice va conține:

- a) numele și adresa solicitantului;
- b) caietul de sarcini specificat la art.8 alin.(2), omologat prin decizia autorității competente;
- c) un document unic în care figurează:
 - elementele principale ale caietului de sarcini: denumirea a cărei înregistrare se solicită, o descriere a produsului, inclusiv, dacă este cazul, regulile specifice aplicabile ambalajului și etichetării produsului, precum și o descriere succintă a delimitării ariei geografice;
 - o descriere a legăturii produsului cu mediul geografic sau cu originea geografică în sensul art.5 alin.(1) sau (2), după caz, inclusiv, dacă este cazul, elementele specifice ale descrierii produsului sau metodei de producție, care justifică această legătură.

(2) Cererea de înregistrare a unei specialități tradiționale garantate va conține:

- a) numele și adresa solicitantului;
- b) caietul de sarcini specificat la art.8 alin.(3), omologat prin decizia autorității competente;

c) denumirile și adresele autorităților competente sau organismelor abilitate cu verificarea respectării prevederilor caietului de sarcini, precum și sarcinile precise ale acestora;

d) documentele ce probează specificitatea și caracterul tradițional al produsului.

(3) Cererea care se referă la o arie geografică situată în afara Republicii Moldova, pe lângă elementele prevăzute la alin.(1) lit.a) și c) sau, după caz, la alin.(2), va fi însoțită de dovada înregistrării, în țara de origine, a acestei denumiri de origine, indicații geografice sau, după caz, specialități tradiționale garantate.

(4) Cererea menționată la alin.(1) sau (2) va fi însoțită de dovada achitării taxei de depunere a cererii.

(5) La cererea depusă prin mandatar autorizat sau prin alt reprezentant se anexează procura de reprezentare.

(6) Condițiile de perfectare și de depunere a cererii de înregistrare a unei denumiri de origine, indicații geografice sau specialități tradiționale garantate, precum și a documentelor anexate la cerere, se stabilesc în Regulament.

Articolul 17. Data de depozit

Data de depozit a cererii de înregistrare a unei denumiri de origine, indicații geografice sau specialități tradiționale garantate este data la care solicitantul a depus la AGEPI cererea cu respectarea prevederilor art.16 alin.(1) sau, după caz, alin.(2) sau (3), precum și alin.(4).

Articolul 18. Retragerea și modificarea cererii

(1) Solicitantul, oricând, pînă la data adoptării deciziei de înregistrare a denumirii de origine, a indicației geografice sau a specialității tradiționale garantate ori pînă la data adoptării deciziei de respingere a cererii, este în drept să solicite la AGEPI:

a) retragerea cererii;

b) modificarea, completarea, precizarea sau corectarea documentelor cererii, cu condiția ca aceste acțiuni să nu afecteze, în mod substanțial, denumirea solicitată spre înregistrare și să nu extindă lista de produse.

(2) Completările și/sau precizările care modifică substanțial denumirea solicitată spre înregistrare și/sau extind lista de produse nu se admit și nu se iau în considerare, ele pot constitui obiectul unei noi cereri de înregistrare.

(3) Dacă cererea a fost deja publicată, datele privind retragerea acesteia, precum și modificările operate se publică în BOPI.

(4) Procedurile menționate la alin.(1) sînt supuse plății taxelor stabilite, cu excepția cazului cînd acestea au fost solicitate în termen de o lună de la data de depozit.

(5) Condițiile de perfectare, de depunere și de examinare a cererii pentru efectuarea acțiunilor specificate la alin.(1) se stabilesc în Regulament.

Articolul 19. Procedura de examinare a cererii

(1) AGEPI examinează dacă cererea depusă în conformitate cu prevederile art.16 este justificată și dacă întrunește condițiile de protecție stabilite de prezenta lege. Examinarea nu trebuie să dureze mai mult de 12 luni.

(2) Procedura de examinare, specificată la alin.(1), include examinarea respectării condițiilor de depunere a cererii și examinarea de fond.

(3) Pe durata perioadei de examinare a cererii, AGEPI are dreptul să ceară de la solicitant unele completări sau precizări la materialele cererii fără de care examinarea nu poate fi efectuată. În cazul notificării solicitantului, termenul cuprins între data notificării și data recepționării de către AGEPI a răspunsului la notificare nu se ia în considerare la calcularea termenului prevăzut la alin.(1).

(4) Materialele solicitate în conformitate cu alin.(3) vor fi prezentate în termen de 2 luni de la data primirii notificării.

(5) Dacă, în termenul prevăzut la alin.(4), solicitantul nu a prezentat materialele solicitate sau nu a depus o cerere de prelungire a termenului respectiv, cererea se consideră retrasă, fapt ce se notifică solicitantului. Cererea de prelungire a termenului va fi însoțită de dovada achitării taxelor stabilite. Condițiile prelungirii termenelor se stabilesc în Regulament.

Articolul 20. Examinarea respectării condițiilor de depunere a cererii

(1) În termen de o lună de la data depunerii cererii, AGEPI examinează îndeplinirea condițiilor prevăzute la art.17 pentru atribuirea unei date de depozit.

(2) În urma examinării efectuate în conformitate cu alin.(1), AGEPI:

a) atribuie dată de depozit, în conformitate cu art.17, dacă se constată că cererea întrunește condițiile de acordare a unei date de depozit;

b) notifică solicitantului iregularitățile constatate și-i acordă pentru remedierea acestora un termen de 2 luni de la data depunerii cererii dacă se constată că cererea nu întrunește condițiile de acordare a unei date de depozit.

(3) În urma notificării specificate la alin.(2) lit.b), AGEPI:

a) atribuie data de depozit la data la care au fost remediate toate iregularitățile dacă solicitantul remediază iregularitățile constatate în termenul prescris;

b) consideră cererea nedepusă, fapt ce este notificat solicitantului, dacă acesta nu remediază iregularitățile constatate în termenul prescris.

(4) AGEPI înscrie datele referitoare la cererea căreia i-a fost atribuită data de depozit în Registrul național al cererilor de înregistrare a denumirilor de origine, în Registrul național al cererilor de înregistrare a indicațiilor geografice sau, după caz, în Registrul național al cererilor de înregistrare a specialităților tradiționale garantate.

(5) În termen de o lună de la data înscrierii datelor referitoare la cerere în registru, AGEPI examinează:

a) dacă solicitantul corespunde condițiilor prevăzute la art.9 alin.(2) și în Regulament;

b) corespunderea caietului de sarcini prevederilor art.8 și ale Regulamentului;

c) conformitatea documentelor anexate la cerere cu prevederile prezentei legi și ale Regulamentului;

d) dacă taxele pentru acțiunile prevăzute de lege au fost achitate în cuantumurile și în termenele stabilite.

(6) În urma examinării efectuate conform alin.(5), AGEPI:

a) acceptă cererea în vederea publicării dacă se constată că cererea îndeplinește condițiile prevăzute la alin.(5);

b) notifică solicitantului iregularitățile constatate și-i cere să le remedieze în termen de 2 luni de la data notificării dacă se constată că cererea nu îndeplinește condițiile stipulate la alin.(5).

(7) Dacă, în urma notificării conform alin.(6) lit.b), solicitantul nu remediază iregularitățile constatate în termenele prescrise sau nu depune o cerere de prelungire a termenului respectiv, cererea se consideră retrasă, fapt care este notificat solicitantului.

Articolul 21. Publicarea cererii

În cazul în care condițiile stabilite la art.20 alin.(6) lit.a) sînt îndeplinite, datele privind cererea se publică în BOPI. Elementele cererii care se publică sînt stabilite în Regulament.

Articolul 22. Opoziția

(1) În termen de 3 luni de la data publicării cererii, orice persoană care are un interes legitim este în drept să formuleze o opoziție la înregistrare.

(2) Opoziția argumentată va fi prezentată în scris la AGEPI, fiind însoțită de dovada achitării taxei stabilite. Dacă taxa nu este achitată în termen, se consideră că opoziția nu a fost formulată. Persoana care a formulat opoziția poate prezenta, în termen de o lună de la data depunerii acesteia, dovezi și argumente suplimentare în susținerea opoziției.

(3) Sînt admisibile spre examinare doar opozițiile parvenite la AGEPI în termenul fixat la alin.(1).

(4) Opoziția formulată împotriva înregistrării denumirii de origine sau indicației geografice este admisibilă numai dacă:

a) demonstrează că nu sînt respectate condițiile menționate la art.5 alin.(1) ori (2), după caz; sau

b) demonstrează că denumirea solicitată spre înregistrare va fi contrară prevederilor art.7 alin.(1) lit.d) sau art.7 alin.(2) ori (3); sau

c) demonstrează că înregistrarea denumirii solicitate va prejudicia existența unei denumiri total sau parțial omonime sau a unei mărci de produse sau servicii ori existența produselor care se află legal pe piață de cel puțin 5 ani pînă la publicarea cererii, prevăzută la art.21; sau

d) prezintă dovezi care permit să se conchidă că denumirea solicitată spre înregistrare este generică în sensul art.7 alin.(6).

(5) Opoziția formulată împotriva înregistrării specialității tradiționale garantate este admisibilă doar dacă arată:

a) nerespectarea condițiilor menționate la art.6; sau

b) în cazul unei cereri vizate la art.36 alin.(2), că denumirea solicitată spre înregistrare este folosită într-o manieră legală, notorie, economic semnificativă pentru produse agricole sau alimentare similare.

Articolul 23. Examinarea de fond

(1) În cadrul examinării de fond a cererii, AGEPI examinează:

a) dacă nu sînt motive de refuz specificate la art.7;

b) opozițiile depuse conform art.22.

(2) În funcție de rezultatele examinării de fond, AGEPI adoptă decizia de înregistrare, după caz, a denumirii de origine, a indicației geografice sau a specialității tradiționale garantate ori de respingere a cererii. Decizia se notifică solicitantului în termen de o lună de la data adoptării.

(3) Procedura de examinare a cererii este supusă achitării taxelor stabilite.

Articolul 24. Examinarea opoziției

(1) Dacă opoziția este admisibilă în sensul art.22 alin.(3), AGEPI notifică acest fapt solicitantului, care, în termen de 2 luni de la data notificării, va putea să-și exprime punctul de vedere, și invită părțile să procedeze la consultări pentru a ajunge la un acord.

(2) Dacă între opozant și solicitant a intervenit un acord, acesta trebuie să fie comunicat AGEPI, fiind însoțit de cîte un aviz din ambele părți. Dacă acordul menționat nu atrage după sine modificarea datelor publicate conform art.21 sau modificările operate sînt ne semnificative, AGEPI ia în considerare acordul stabilit și efectuează procedurile prevăzute la art.26. În caz contrar, AGEPI procedează la o nouă examinare conform procedurilor stabilite la art.19.

(3) Dacă părțile nu au ajuns la un acord, AGEPI examinează opoziția în conformitate cu alin.(4)–(7) și adoptă o decizie ținînd cont de uzanțele și tradițiile locale și de riscul efectiv de confuzie.

(4) AGEPI examinează admisibilitatea opoziției, apreciază argumentele părților. Criteriile vizate la art.22 alin.(4) lit.b)–d) sau, după caz, la alin.(5) sînt apreciate în raport cu teritoriul Republicii Moldova, iar în cazul unor drepturi de proprietate intelectuală, în raport cu drepturile protejate pe teritoriul Republicii Moldova.

(5) La cererea solicitantului, titularul unei mărci anterioare care a formulat opoziția va aduce dovada că, pe parcursul a 5 ani înainte de data publicării cererii conform art.21, marca anterioară a făcut obiectul unei utilizări reale în Republica Moldova în raport cu produsele și/sau serviciile pentru care a fost înregistrată și pe care este fondată opoziția sau că există motive întemeiate pentru neutilizare, cu condiția că la această dată marca era înregistrată de cel puțin 5 ani. În lipsa acestei dovezi, opoziția se respinge.

(6) Examinarea opoziției poate fi suspendată la cererea motivată a unei părți pe un termen ce nu depășește 6 luni.

(7) Dacă în urma examinării opoziția este admisă, AGEPI respinge cererea de înregistrare, în caz contrar, respinge opoziția, fapt care se comunică părților.

Articolul 25. Respingerea cererii

(1) AGEPI emite decizia de respingere a cererii de înregistrare dacă:

a) în urma examinării efectuate în conformitate cu art.23, se constată că denumirea solicitată nu întrunește condițiile stabilite de prezenta lege pentru a fi înregistrată, după caz, în calitate de denumire de origine sau de indicație geografică ori că produsul solicitat spre înregistrare nu întrunește condițiile stabilite de prezenta lege pentru a fi înregistrat în calitate de specialitate tradițională garantată;

b) opoziția împotriva înregistrării a fost admisă.

(2) În cazul în care denumirea solicitată spre înregistrare în calitate de denumire de origine sau de indicație geografică conține unul sau mai mulți termeni generici, iar includerea acestor elemente în denumire poate crea dubii în privința ariei de protecție a acesteia, AGEPI cere, drept condiție pentru înregistrare, ca solicitantul să declare că nu invocă nici un drept exclusiv asupra acestor elemente. Această declarație se publică odată cu publicarea cererii de înregistrare a denumirii solicitate sau, după caz, odată cu publicarea datelor privind înregistrarea acesteia.

(3) În cazul în care o cerere este respinsă pe motiv că denumirea solicitată spre înregistrare în calitate de denumire de origine sau de indicație geografică este generică, AGEPI publică informația respectivă în BOPI.

(4) Decizia de respingere nu va fi adoptată înainte de a-i oferi solicitantului posibilitatea de retragere sau de modificare a cererii ori de expunere a punctului de vedere referitor la motivele de refuz.

Articolul 26. Înregistrarea denumirii de origine, indicației geografice sau specialității tradiționale garantate și acordarea dreptului de utilizare

(1) În cazul în care, în urma examinării cererii conform art.20 și 23, se constată că sînt îndeplinite condițiile pentru înregistrarea denumirii de origine, indicației geografice sau specialității tradiționale garantate, precum și în cazul în care nu a fost depusă nici o opoziție sau contestație împotriva înregistrării ori opozițiile sau contestațiile depuse au fost respinse, AGEPI decide înregistrarea:

a) denumirii de origine – în Registrul național al denumirilor de origine protejate;

b) indicației geografice – în Registrul național al indicațiilor geografice protejate;

c) specialității tradiționale garantate – în Registrul național al specialităților tradiționale garantate,

precum și acordarea dreptului de utilizare a denumirii de origine protejate sau a indicației geografice protejate solicitantului.

(2) În termen de 3 luni de la data adoptării deciziei de înregistrare, AGEPI eliberează solicitantului certificatul privind dreptul de utilizare a denumirii de origine protejate sau a indicației geografice protejate.

(3) Datele referitoare la înregistrarea denumirii de origine, indicației geografice sau specialității tradiționale garantate, precum și datele referitoare la deținătorii dreptului de utilizare a denumirii de origine protejate sau a indicației geografice protejate se publică în BOPI.

(4) La cerere, dreptul de utilizare a denumirii de origine protejate sau a indicației geografice protejate poate fi acordat oricărei persoane fizice sau juridice care corespunde prevederilor art.9 alin.(5).

Articolul 27. Registrele

(1) AGEPI ține Registrul național al cererilor de înregistrare a denumirilor de origine, Registrul național al cererilor de înregistrare a indicațiilor geografice, Registrul național al

cererilor de înregistrare a specialităților tradiționale garantate, Registrul național al denumirilor de origine protejate, Registrul național al indicațiilor geografice protejate și Registrul național al specialităților tradiționale garantate. În registre se înscriu datele a căror înregistrare este prevăzută de prezenta lege și de Regulament. Orice înscrieri sau modificări efectuate în registre se publică în BOPI.

(2) Registrele menționate la alin.(1) sînt deschise consultării publice.

(3) AGEPI poate elibera extrase din registre, la cerere, cu condiția achitării taxei stabilite.

Articolul 28. Buletinul Oficial de Proprietate Industrială

Buletinul Oficial de Proprietate Industrială este publicația periodică oficială, editată de AGEPI, în care se publică:

a) date referitoare la obiectele de proprietate industrială înscrise în registrele naționale, inclusiv cele referitoare la denumirile de origine, la indicațiile geografice și la specialitățile tradiționale garantate, precum și alte informații cu privire la acestea, a căror publicare este prevăzută de prezenta lege sau de alte acte normative în domeniu;

b) acte normative naționale și internaționale, comunicări și informații de ordin general, precum și orice alte informații din domeniul proprietății industriale.

Capitolul IV

CONTESTAREA. CONFLICTELE CU ALTE DREPTURI. CONTROLUL

Articolul 29. Contestarea deciziilor privind cererile de înregistrare a denumirilor de origine, a indicațiilor geografice și a specialităților tradiționale garantate

(1) Orice decizie privind cererile de înregistrare a denumirilor de origine, a indicațiilor geografice sau a specialităților tradiționale garantate poate fi contestată de către părți în termen de 2 luni de la data recepționării ei sau de către persoanele terțe care dețin informația referitor la înregistrarea în cauză – în termenul cuprins între data emiterii deciziei și data înregistrării acestora. Contestația are efect suspensiv.

(2) Contestația se depune la AGEPI și se soluționează de către Comisia de contestații în conformitate cu regulamentul acesteia, aprobat de Guvern.

(3) Contestația, prezentată în scris și argumentată, se consideră depusă numai după achitarea taxei stabilite.

(4) Comisia de contestații emite hotărîri și încheieri conform competenței.

Articolul 30. Examinarea contestației

(1) În cursul examinării contestației, Comisia de contestații invită părțile să-și prezinte observațiile referitor la comunicările prezentate de celelalte părți. Dacă la examinarea contestației apar divergențe cu caracter normativ, se aplică normele Codului de procedură civilă.

(2) În urma examinării contestației, Comisia de contestații va emite una din următoarele hotărîri:

a) de menținere în vigoare a deciziei contestate;

b) de anulare în tot sau în parte a deciziei contestate.

(3) Hotărîrea Comisiei de contestații intră în vigoare la data adoptării.

(4) Hotărîrea Comisiei de contestații se comunică părților și poate fi atacată la Curtea de Apel Chișinău în termenele prevăzute de lege.

Articolul 31. Utilizarea denumirilor omonime

Utilizarea unor indicații geografice sau a unor denumiri de origine omonime înregistrate este autorizată numai în cazul cînd denumirea omonimă înregistrată ulterior este suficient de clar diferențiată de cea înregistrată anterior, ținînd cont de necesitatea de a asigura un tratament echitabil producătorilor și de a evita inducerea în eroare a consumatorilor.

Articolul 32. Relațiile dintre denumiri de origine, indicații geografice și mărci

(1) În cazul în care o denumire de origine sau o indicație geografică este protejată în conformitate cu prezenta lege, cererea de înregistrare a unei mărci ce corespunde uneia dintre situațiile menționate la art.11 și care se referă la aceeași categorie de produse va fi refuzată, cu condiția ca cererea de înregistrare a mărcii să fi fost depusă după data începerii protecției denumirii de origine sau a indicației geografice.

(2) Mărcile înregistrate contrar dispozițiilor alin.(1) vor fi anulate.

(3) Utilizarea unei mărci care corespunde uneia dintre situațiile menționate la art.11, depuse spre înregistrare sau înregistrate cu bună-credință înainte de data începerii protecției, după caz, a denumirii de origine sau a indicației geografice, poate continua în pofida înregistrării denumirii de origine sau a indicației geografice, dacă nu există motive temeinice de anulare a mărcii sau de decădere din drepturi a titularului, în conformitate cu legislația în domeniul mărcilor. În acest caz, denumirea de origine sau indicația geografică poate fi utilizată concomitent cu marca vizată.

Articolul 33. Controlul oficial

(1) Guvernul desemnează, în corespundere cu legislația privind evaluarea conformității produselor, autoritățile competente cărora le revine responsabilitatea controalelor oficiale privind conformitatea produselor care beneficiază de denumiri de origine și de indicații geografice și conformitatea specialităților tradiționale garantate.

(2) Orice producător care respectă dispozițiile prezentei legi este în drept să beneficieze de un sistem de control oficial.

(3) AGEPI publică în BOPI și actualizează periodic denumirile și adresele autorităților și organismelor menționate la alin.(1) din prezentul articol și la art.34.

Articolul 34. Controlul respectării caietului de sarcini

(1) Guvernul desemnează, pentru diferite categorii de produse, autoritățile competente abilitate cu atribuții și responsabilități privind omologarea caietelor de sarcini, definitivarea principiilor generale, aprobarea etapelor și procedurilor de control în scopul asigurării respectării caietelor de sarcini în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(2) Controlul respectării caietelor de sarcini pentru denumirile de origine și indicațiile geografice a căror arie geografică delimitată se află pe teritoriul Republicii Moldova și pentru specialitățile tradiționale garantate produse pe teritoriul Republicii Moldova, înainte de plasarea produselor pe piață, va fi asigurat de:

a) una sau mai multe autorități menționate la art.33; și/sau

b) unul sau mai multe organisme de evaluare cu funcții de certificare a produselor.

(3) Controlul respectării caietelor de sarcini pentru denumirile de origine și indicațiile geografice a căror arie geografică delimitată se află în afara teritoriului Republicii Moldova și pentru specialitățile tradiționale garantate produse în afara teritoriului Republicii Moldova, înainte de plasarea produselor pe piață, va fi asigurat de:

a) una sau mai multe autorități competente desemnate de țara de origine; și/sau

b) unul sau mai multe organisme de certificare a produselor.

(4) Organismele de certificare a produselor menționate la alin.(2) și (3) trebuie să fie acreditate în conformitate cu prevederile legislației privind certificarea.

(5) Cheltuielile aferente controlului respectării caietului de sarcini sînt suportate de producătorii vizați de acest control.

Articolul 35. Denumiri, mențiuni și simboluri

(1) O denumire de origine sau o indicație geografică protejată în conformitate cu prezenta lege poate fi utilizată doar de către persoanele care dețin dreptul de utilizare a acesteia.

(2) Produsele originare din Republica Moldova comercializate sub o denumire protejată în conformitate cu prezenta lege pot fi marcate cu mențiunile „Denumire de origine protejată” sau

„Indicație geografică protejată” și/sau cu simbolurile naționale asociate acestora, aprobate de Guvern.

(3) Produsele originare din alte țări comercializate sub o denumire de origine protejată sau o indicație geografică protejată în conformitate cu prezenta lege pot fi, de asemenea, marcate conform prevederilor alin.(2).

(4) Doar producătorii care respectă caietul de sarcini sînt în drept să facă referință la o specialitate tradițională garantată pe etichete, în publicitate sau în documentele aferente produsului agricol sau alimentar.

(5) În cazul cînd se face referință la o specialitate tradițională garantată pe eticheta produsului agricol sau alimentar fabricat în Republica Moldova, denumirea produsului va fi însoțită de mențiunea „Specialitate tradițională garantată” și/sau de simbolul național asociat acesteia, aprobat de Guvern.

(6) Pentru specialitățile tradiționale garantate produse în afara teritoriului Republicii Moldova, mențiunea specificată la alin.(5) este facultativă.

Articolul 36. Condiții de utilizare a denumirilor specialităților tradiționale garantate

(1) Începînd cu data publicării informației referitoare la înregistrarea specialității tradiționale garantate, denumirea acesteia, înregistrată în Registrul național al specialităților tradiționale garantate, poate fi utilizată pentru desemnarea produsului agricol sau alimentar ce corespunde caietului de sarcini ca specialitate tradițională garantată doar cu respectarea prevederilor art.35 alin.(4), (5) și (6). Totodată, denumirile specialităților tradiționale garantate înregistrate pot fi utilizate în continuare pe etichetele produselor ce nu corespund caietului de sarcini înregistrat, însă nefiind însoțite nici de mențiunea „Specialitate tradițională garantată”, nici de simbolul național asociat acesteia.

(2) O specialitate tradițională garantată poate fi, totuși, înregistrată, cu rezervarea denumirii produsului agricol sau alimentar ce corespunde caietului de sarcini publicat, cu condiția ca grupul solicitant să fi cerut aceasta în cererea de înregistrare și, ca urmare a procedurii prevăzute la art.22, să nu rezulte că denumirea respectivă este folosită într-o manieră legală, notorie, economic semnificativă pentru produse agricole sau alimentare similare. Începînd cu data publicării informației referitoare la înregistrarea specialității tradiționale garantate, denumirea respectivă, chiar dacă nu este însoțită de mențiunea „Specialitate tradițională garantată” și/sau de simbolul național asociat acesteia, nu poate fi utilizată pe etichetele produselor agricole sau alimentare similare ce nu sînt conforme caietului de sarcini înregistrat.

(3) Pentru denumirile specialităților tradiționale garantate înregistrate într-o singură limbă, grupul solicitant poate prevedea în caietul de sarcini că, la comercializarea produsului, este posibil să figureze pe etichetă, pe lîngă denumirea produsului în limba originală, o mențiune în alte limbi care precizează că produsul a fost obținut conform tradițiilor regiunii sau țării de unde provine cererea.

Articolul 37. Modificarea caietului de sarcini

(1) Un grup care corespunde prevederilor art.9 alin.(2) și care are un interes legitim poate solicita modificarea caietului de sarcini pentru o denumire de origine sau, după caz, pentru o indicație geografică, în special pentru a ține cont de evoluția cunoștințelor științifice și tehnice sau pentru a revedea delimitarea ariei geografice. Cererea corespunzătoare va conține o descriere a modificărilor solicitate și justificarea acestora.

(2) În cazul în care modificarea solicitată conform alin.(1) al prezentului articol atrage după sine una sau mai multe modificări ale documentului unic menționat la art.16 alin.(1) lit.c), cererea de modificare este supusă procedurii prevăzute la art.19, 21 și 22.

(3) În cazul în care modificarea solicitată conform alin.(1) nu atrage după sine modificarea documentului unic, se aplică următoarele reguli:

a) dacă aria geografică delimitată se află pe teritoriul Republicii Moldova, solicitantul va prezenta o decizie a autorității competente privind aprobarea modificărilor;

b) dacă aria geografică delimitată se află în afara teritoriului Republicii Moldova, solicitantul va prezenta dovada acceptării modificărilor respective în țara de origine.

(4) Modificarea caietului de sarcini pentru o specialitate tradițională garantată poate fi solicitată de un grup care corespunde prevederilor art.9 alin.(2). Cererea de modificare trebuie să demonstreze existența unui interes economic legitim, să descrie modificările solicitate și justificarea acestora.

(5) Cererea de modificare, specificată la alin.(4) al prezentului articol, este supusă procedurilor prevăzute la art.19, 21 și 22.

(6) În cazul când modificările solicitate conform alin.(4) al prezentului articol sînt neesențiale, AGEPI poate decide acceptarea sau respingerea acestora fără a recurge la procedurile prevăzute la art.21 și 22.

(7) În cazul modificărilor solicitate în conformitate cu alin.(4) al prezentului articol, în afară de opozițiile prevăzute la art.22 alin.(5), sînt admisibile și opozițiile care demonstrează existența unui interes economic pentru producerea specialității tradiționale garantate.

(8) Dacă, în urma adoptării de către autoritățile administrației publice a unor măsuri sanitare sau fitosanitare obligatorii, se solicită o modificare temporară a caietului de sarcini:

a) pentru o denumire de origine sau o indicație geografică, cererea de modificare este supusă procedurilor prevăzute la alin.(3);

b) pentru o specialitate tradițională garantată, cererea de modificare este supusă procedurilor prevăzute la alin.(6).

(9) Cererea de modificare, specificată la alin.(1) sau, după caz, la alin.(4) ori (8), se depune la AGEPI. Condițiile de perfectare, de depunere și de examinare a cererii de modificare a caietului de sarcini se stabilesc în Regulament.

(10) AGEPI va înscrie modificările acceptate în Registrul național al denumirilor de origine protejate, în Registrul național al indicațiilor geografice protejate sau, după caz, în Registrul național al specialităților tradiționale garantate și va publica în BOPI modificările operate și justificarea acestora.

Articolul 38. Interzicerea utilizării denumirii de origine, indicației geografice sau denumirii specialității tradiționale garantate

(1) Orice persoană fizică sau juridică care pretinde că:

- o denumire de origine,
- o indicație geografică sau
- o denumire a unei specialități tradiționale garantate, rezervată conform art.36 alin.(2),

care sînt protejate în conformitate cu prezenta lege, sînt utilizate, în prejudiciul său direct sau indirect și contrar dreptului său, pentru un produs natural sau prelucrat, avînd o altă origine, sau, după caz, lipsit de specificitatea corespunzătoare este în drept să ceară interzicerea utilizării acestei denumiri sau indicații.

(2) Uniunile și asociațiile pentru apărarea drepturilor consumatorilor sau producătorilor, care activează de cel puțin 6 luni, sînt în drept să procedeze în conformitate cu prevederile alin.(1) în privința drepturilor pe care vor dori să le apere.

(3) Cererea privind interzicerea utilizării unei denumiri de origine protejate, unei indicații geografice protejate sau a denumirii unei specialități tradiționale garantate, rezervate conform art.36 alin.(2), se depune la Curtea de Apel Chișinău.

Articolul 39. Anularea înregistrării, revocarea protecției sau a dreptului de utilizare

(1) Dacă, în urma controlului efectuat în conformitate cu prevederile art.33 sau 34, se constată că nu mai este asigurată respectarea condițiilor stabilite în caietul de sarcini pentru un produs care beneficiază de o denumire de origine protejată ori de o indicație geografică protejată sau pentru o specialitate tradițională garantată, înregistrată în conformitate cu prezenta lege, autoritatea competentă inițiază revocarea protecției ori, după caz, a dreptului de utilizare a denumirii respective.

(2) Orice persoană fizică sau juridică care are un interes legitim poate cere anularea înregistrării sau revocarea protecției denumirii de origine, indicației geografice sau specialității tradiționale garantate ori, după caz, a dreptului de utilizare a denumirii de origine sau a indicației geografice.

(3) Prevederile alin.(2) se aplică *mutatis mutandis* uniunilor și asociațiilor pentru apărarea drepturilor consumatorilor sau ale producătorilor, care activează de cel puțin 6 luni, în privința drepturilor pe care vor dori să le apere.

(4) Cererea de anulare a înregistrării sau de revocare a protecției denumirii de origine, indicației geografice sau specialității tradiționale garantate ori, după caz, a dreptului de utilizare a denumirii de origine sau a indicației geografice se depune la Curtea de Apel Chișinău.

Capitolul V

ÎNREGISTRAREA INTERNAȚIONALĂ A DENUMIRILOR DE ORIGINE

Articolul 40. Prevederi generale

Prevederile prezentei legi se aplica *mutatis mutandis* și înregistrărilor internaționale ale denumirilor de origine, conform Aranjamentului de la Lisabona, care au ca țară de origine sau care își extind efectele în Republica Moldova, cu excepția cazurilor când acest aranjament prevede altfel.

Articolul 41. Cererea internațională

(1) Cererea internațională pentru o denumire de origine înregistrată în Registrul național al denumirilor de origine protejate, care are ca țară de origine Republica Moldova, se depune la Biroul Internațional prin intermediul AGEPI.

(2) Cererea internațională specificată la alin.(1) poate fi depusă de persoanele fizice sau juridice care dețin dreptul de utilizare a denumirii de origine respective.

(3) Cererea internațională va fi perfectată în conformitate cu prevederile Regulamentului de aplicare a Aranjamentului de la Lisabona.

Articolul 42. Efectele înregistrării internaționale a denumirii de origine având ca țară de origine Republica Moldova

(1) Înregistrarea internațională, având ca țară de origine Republica Moldova, efectuată de Biroul Internațional, asigură, fără reînnoire, pe toată durata de protecție a denumirii respective în Republica Moldova, protecția acesteia în țările membre ale Aranjamentului de la Lisabona, care nu au făcut declarații de refuz la acordarea protecției sau care le-au retras ulterior.

(2) Protecția internațională a denumirii de origine, menționată la alin.(1), va înceta în cazul în care denumirea respectivă va decădea din protecție pe teritoriul Republicii Moldova.

Articolul 43. Taxele pentru cererea internațională

(1) La depunerea cererii internaționale se vor achita următoarele taxe:

a) la AGEPI – pentru recepționarea, verificarea, examinarea și transmiterea cererii la Biroul Internațional;

b) la Biroul Internațional – pentru înregistrarea denumirii de origine conform prevederilor art.7 al Aranjamentului de la Lisabona.

(2) Taxele prevăzute la alin.(1) lit.b) pot fi achitate direct sau pot fi transferate la Biroul Internațional prin intermediul AGEPI.

(3) În cazul neachitării taxelor, cererea internațională se consideră nedepusă.

Articolul 44. Procedura de verificare a cererii internaționale la AGEPI

(1) În termen de o lună de la data recepționării, AGEPI examinează și verifică documentele cererii internaționale în vederea respectării prevederilor art.41 alin.(3) și corespunderii datelor cererii cu cele înscrise în Registrul național al denumirilor de origine protejate.

(2) Dacă cererea corespunde prevederilor prezentei legi și ale Regulamentului de aplicare a Aranjamentului de la Lisabona, AGEPI semnează cererea și expediază un exemplar al acesteia pe adresa Biroului Internațional, iar un alt exemplar – solicitantului, drept confirmare a depunerii cererii.

(3) Dată a înregistrării internaționale este data la care cererea, conținând toate elementele prevăzute în Regulamentul de aplicare a Aranjamentului de la Lisabona, este recepționată de Biroul Internațional.

(4) Dacă, în urma verificării efectuate în conformitate cu prevederile alin.(1), sînt depistate greșeli sau inexactități, AGEPI le notifică solicitantului și îl invită să le remedieze într-un termen rezonabil, ținînd cont de prevederile alin.(3).

Articolul 45. Procedura de examinare a înregistrării internaționale notificate de Biroul Internațional

(1) Orice înregistrare internațională notificată de către Biroul Internațional este supusă procedurii de opoziție, conform art.22, și examinării de fond, conform art.23, în aceleași condiții ca și cererea depusă direct la AGEPI.

(2) În cazul cînd înregistrarea internațională supusă examinării conform alin.(1) nu întrunește condițiile de protecție prevăzute de prezenta lege sau cînd a fost formulată o opoziție împotriva acestei înregistrări, AGEPI emite o declarație de refuz, pe care o notifică Biroului Internațional.

(3) Termenul prevăzut pentru comunicarea declarației de refuz nu va depăși 1 an de la data recepționării de către AGEPI a notificării Biroului Internațional privind înregistrarea internațională în cauză.

(4) Orice procedură prevăzută de lege, ulterioară emiterii declarației de refuz menționate la alin.(2), va fi efectuată direct între AGEPI și solicitant, reprezentat de un mandatar autorizat.

(5) AGEPI, conform procedurilor prevăzute, va informa Biroul Internațional despre retragerea totală sau parțială a declarațiilor de refuz, precum și despre toate hotărârile definitive ale instanțelor judecătorești cu privire la revocarea protecției sau la anularea înregistrărilor internaționale.

(6) Dacă, în urma examinării în conformitate cu alin.(1) a unei înregistrări internaționale notificate de Biroul Internațional, se constată că denumirea de origine corespunzătoare a fost utilizată pe teritoriul Republicii Moldova de către terți pînă la data notificării, AGEPI va acorda terților un termen de cel mult 2 ani pentru sistarea utilizării denumirii respective și va comunica acest fapt Biroului Internațional în termen de 3 luni de la expirarea termenului prevăzut la alin.(3).

Articolul 46. Efectele înregistrării internaționale în Republica Moldova

(1) Orice înregistrare internațională notificată de Biroul Internațional, începînd cu data înregistrării internaționale, are aceleași efecte ca și în cazul în care cererea de înregistrare a denumirii de origine corespunzătoare ar fi fost depusă direct la AGEPI.

(2) În cazul cînd AGEPI nu a notificat Biroului Internațional nici o declarație de refuz în conformitate cu art.45 alin.(2) sau cînd declarația de refuz a fost ulterior retrasă, total sau parțial, protecția, în Republica Moldova, a denumirii de origine corespunzătoare înregistrării internaționale în cauză, începînd cu data menționată la alin.(1) al prezentului articol, va fi aceeași ca și în cazul în care această denumire ar fi fost înregistrată direct la AGEPI.

(3) În cazul cînd declarația de refuz specificată la art.45 alin.(2) nu a fost ulterior retrasă, se consideră că în Republica Moldova înregistrarea internațională corespunzătoare nu a produs efectele menționate la alin.(1) și (2) ale prezentului articol.

(4) O denumire de origine care corespunde prevederilor alin.(2) nu va putea fi considerată ca devenită generică atîta timp, cît ea va fi protejată ca denumire de origine în țara de origine.

Capitolul VI

ASIGURAREA RESPECTĂRII DREPTURILOR

Articolul 47. Acțiunea privind încălcarea drepturilor

(1) Orice persoană fizică sau juridică, alte entități interesate, al căror drept a fost lezat prin utilizarea ilegală a unei indicații geografice protejate, a unei denumiri de origine protejate sau a unui drept referitor la o specialitate tradițională garantată, cu cauzarea de prejudicii directe sau indirecte, este în drept să inițieze o acțiune în instanța judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile și interesele legitime.

(2) Sînt în drept să inițieze o acțiune privind încălcarea drepturilor, conferite prin art.11 și 12, următoarele persoane:

a) titularul dreptului de utilizare a indicației geografice protejate, a denumirii de origine protejate sau a unui drept referitor la o specialitate tradițională garantată;

b) alte persoane fizice sau juridice ori entități care au dreptul de a reprezenta titularul dreptului de utilizare sau organizațiile create în acest scop, cu condiția că acestea din urmă activează de cel puțin 6 luni.

(3) În procedura de examinare a cauzei ce ține de încălcarea dreptului de utilizare, pîrîtul poate contesta certificatul privind dreptul de utilizare care a generat conflictul, cerînd anularea sau revocarea acestui certificat.

(4) Examinarea acțiunii va fi suspendată pînă la soluționarea definitivă a chestiunii privind valabilitatea certificatului.

Articolul 48. Acțiunea de declarare a neîncălării drepturilor

(1) Orice persoană care consideră că împotriva sa ar putea fi inițiată o procedură de încălcare a unui drept referitor la o denumire de origine protejată sau la o indicație geografică protejată poate, pînă la inițierea unei atare proceduri, să ceară adoptarea unei decizii judecătorești prin care să se constate că produsul său nu aduce atingere denumirii protejate. În cursul examinării cererii, instanța poate atrage în proces orice persoană interesată, inclusiv titularul certificatului dreptului de utilizare.

(2) În cazul în care, conform alin.(1), instanța a adoptat o hotărîre definitivă de neîncălcare, nu mai poate fi intentată o acțiune de încălcare a unui drept referitor la o denumire de origine protejată sau la o indicație geografică protejată față de aceeași persoană în raport cu același produs.

(3) Cheltuielile de judecată și alte cheltuieli legate de procedurile judiciare, inclusiv cheltuielile suportate de titularul dreptului de utilizare a denumirii de origine protejate sau a indicației geografice protejate, trebuie să fie suportate de persoana care a intentat acțiunea privind declarația de neîncălcare.

(4) Instanța de judecată care examinează o acțiune privind declarația de neîncălcare trebuie să determine cuantumul cheltuielilor suportate de titularul dreptului de utilizare a denumirii de origine protejate sau a indicației geografice protejate, care trebuie să fie achitate de către persoana care a intentat acțiunea privind declarația de neîncălcare.

Articolul 49. Măsuri de asigurare a probelor pînă la intentarea acțiunii

(1) Orice persoană îndreptățită care a prezentat elemente de probă suficiente pentru a-și sprijini afirmațiile conform cărora drepturile sale sînt încălcate poate cere instanței judecătorești sau unei alte autorități competente, pînă la inițierea unui proces împotriva acțiunilor ilegale, aplicarea de măsuri prompte și provizorii pentru asigurarea probelor relevante, sub rezerva asigurării protecției informațiilor confidențiale și cu condiția depunerii unei cauțiuni sau a unei garanții echivalente adecvate, necesare pentru repararea prejudiciilor ce ar putea fi cauzate pîrîtului în cazul în care nu va fi constatată prezența unei încălcări.

(2) În vederea luării măsurilor de asigurare a probelor, instanța este în drept:

a) să ceară descrierea detaliată a produselor în litigiu, cu sau fără prelevare de eşantioane;

b) să pună sechestru pe produsele în litigiu;

c) să pună sechestru pe materialele și instrumentele utilizate la producerea și/sau distribuirea produselor în litigiu, precum și pe documentele referitoare la ele.

(3) Procedura de aplicare a măsurilor de asigurare a probelor prevăzute în prezentul articol și la art.50 o folosește instanța judecătorească în conformitate cu prevederile respective ale Codului de procedură civilă. Măsurile de asigurare a probelor se vor lua cu participarea executorului judiciar și, după caz, a reprezentantului AGEPI, care vor putea fi asistați de un ofițer de poliție.

Articolul 50. Asigurarea probelor în cazuri de urgență

(1) Măsurile de asigurare a probelor pot fi stabilite fără a-l audia pe pîrît dacă orice întârziere poate cauza o daună ireparabilă titularului de drepturi sau dacă există un risc de distrugere a probelor. Încheierea judecătorească va fi adusă imediat la cunoștință părții afectate.

(2) Încheierea de asigurare a probelor poate fi atacată în instanța judecătorească.

(3) Instanța judecătorească va aplica măsurile de asigurare a probelor cu condiția ca recurentul să depună o cauțiune sau o garanție echivalentă adecvată, destinată să asigure compensarea prejudiciilor suportate de pîrît conform art.51 alin.(2).

Articolul 51. Nulitatea măsurilor de asigurare a probelor

(1) Măsurile de asigurare a probelor vor fi nule sau nevalabile:

a) dacă reclamantul nu intențează, în termen de 20 de zile lucrătoare sau de 31 de zile calendaristice de la data emiterii încheierii cu privire la măsurile de asigurare a probelor, o acțiune în instanța judecătorească privind încălcarea drepturilor;

b) ca urmare a oricărei acțiuni sau inacțiuni prejudiciabile a reclamantului;

c) dacă s-a constatat că nu a existat o încălcare sau o tentativă de încălcare a drepturilor;

d) în alte cazuri prevăzute de legislația în vigoare.

(2) În cazul în care măsurile de asigurare a probelor au cauzat prejudicii și au fost declarate nule sau nevalabile, reclamantul va achita pîrîtului o despăgubire corespunzătoare.

Articolul 52. Prezentarea și asigurarea probelor în cadrul acțiunii privind încălcarea drepturilor

(1) Dacă o parte prezintă dovezi că pretențiile sale sînt fondate și informații precum că anumite probe se află în gestiunea părții opuse, instanța judecătorească va dispune ca aceste probe să fie prezentate într-un număr suficient și rezonabil, sub rezerva asigurării protecției informației confidențiale. În cazul în care încălcarea drepturilor este comisă la scară comercială, instanța poate dispune suplimentar părților prezentarea de documente bancare, financiare sau comerciale.

(2) În cazul în care o parte la proces refuză nemotivat accesul la informațiile necesare sau tergiversează cu rea-credință prezentarea acestora, fapt ce împiedică soluționarea litigiului, instanța se pronunță în privința admiterii sau respingerii acțiunii în baza informațiilor prezentate, inclusiv a plîngerii sau a pretenției prezentate de către partea lezată prin împiedicarea accesului la informații, cu condiția acordării posibilității de audiere a părților referitor la pretențiile sau la elementele de probă ale acestora.

Articolul 53. Dreptul la informare

(1) Dacă în procesul examinării unui litigiu se constată că sînt încălcate drepturile ce decurg dintr-o indicație geografică protejată, dintr-o denumire de origine protejată sau dintr-o specialitate tradițională garantată, instanța judecătorească poate cere ca informațiile privind originea și rețelele de distribuire a produselor sau a serviciilor care încalcă aceste drepturi să fie furnizate de pîrît și/sau de orice altă persoană care:

a) a fost găsită în posesia produselor contrafăcute destinate comercializării;

b) a fost găsită beneficiind, în scop comercial, de servicii cu produse contrafăcute;

c) a fost găsită prestînd, în scop comercial, servicii utilizate în activități de contrafacere; sau

d) a fost indicată, de către persoana menționată la lit.a), b) sau c), ca fiind implicată în acțiunile de producere, fabricare sau distribuire a produselor ori de prestare a serviciilor.

(2) Informațiile menționate la alin.(1) cuprind, după caz:

a) numele și adresa producătorului, distribuitorului, furnizorului, deținătorilor anteriori ai mărfurilor sau serviciilor, precum și ale vânzătorilor angro și cu amănuntul prezumtivi;

b) date despre cantitățile de produse fabricate, livrate, primite sau comandate, precum și despre prețul mărfurilor sau al serviciilor respective.

(3) Prevederile alin.(1) și (2) se aplică fără a aduce atingere altor prevederi legale care:

a) acordă titularului dreptul de a primi informații mai detaliate;

b) reglementează utilizarea în cauzele civile sau penale a informațiilor comunicate în conformitate cu prezentul articol;

c) stabilesc răspunderea pentru abuz de dreptul la informare;

d) dau posibilitatea de a fi refuzată prezentarea de informații ce ar constrînge persoana menționată la alin.(1) să recunoască propria sa participare sau participarea rudelor sale apropiate la o încălcare a unui drept ce decurge dintr-o indicație geografică protejată, dintr-o denumire de origine protejată sau dintr-o specialitate tradițională garantată; sau

e) reglementează protecția confidențialității surselor de informare sau procesarea datelor cu caracter personal.

Articolul 54. Măsurile de asigurare a acțiunii privind încălcarea drepturilor

(1) Dacă instanța judecătorească a stabilit faptul sau iminența încălcării drepturilor ce decurg dintr-o indicație geografică protejată, dintr-o denumire de origine protejată sau dintr-o specialitate tradițională garantată, ea poate, la cererea titularului de drepturi, să dispună luarea de măsuri de asigurare a acțiunii privind încălcarea drepturilor contra pîrîtului și/sau intermediarilor, cum ar fi:

a) să pronunțe, cu titlu provizoriu, o încheiere de interdicere a oricăror acțiuni ce constituie încălcare a drepturilor sau să permită continuarea acțiunilor, cu condiția depunerii unei cauțiuni suficiente să asigure despăgubirea titularului de drepturi;

b) să pună sechestru pe produsele suspectate că aduc atingere drepturilor pentru a preveni introducerea lor în circuitul comercial;

c) să pună sechestru, cu titlu provizoriu, pe orice proprietate a pîrîtului, inclusiv să dispună blocarea conturilor bancare, prezentarea documentelor bancare, financiare sau comerciale, dacă încălcarea a fost comisă la scară comercială și există riscul de nerecuperare a prejudiciilor.

(2) Instanța judecătorească poate dispune măsurile prevăzute la alin.(1) al prezentului articol fără a-l audia pe pîrît. În acest caz se aplică *mutatis mutandis* prevederile art.50.

Articolul 55. Măsuri corective

(1) În cazul în care se stabilește că a avut loc o încălcare a drepturilor, instanța judecătorească poate dispune, la cererea reclamantului, luarea de măsuri referitor la produsele despre care s-a constatat că încalcă un drept ce decurge dintr-o indicație geografică protejată, dintr-o denumire de origine protejată sau dintr-o specialitate tradițională garantată și, după caz, referitor la materialele și instrumentele care au servit la crearea și fabricarea acestor produse. Printre aceste măsuri vor figura, în special:

a) retragerea provizorie din circuitul comercial;

b) retragerea definitivă din circuitul comercial; sau

c) distrugerea.

(2) Măsurile menționate la alin.(1) se realizează din contul pîrîtului, cu excepția cazului cînd există motive temeinice care se opun acestui lucru.

(3) La examinarea cererii de aplicare a măsurilor corective, instanța judecătorească se va conduce de principiul de echitate, luând în considerare gravitatea încălcării, remediile ordonate, precum și interesele persoanelor terțe.

Articolul 56. Asigurarea executării hotărârii judecătorești

În cazul în care a fost emisă o hotărâre judecătorească de constatare a încălcării drepturilor ce decurg dintr-o indicație geografică protejată, dintr-o denumire de origine protejată sau dintr-o specialitate tradițională garantată, instanța judecătorească, la cererea titularului de drepturi, poate lua măsuri de asigurare a executării hotărârii, prin care pîrîtul va fi somat să înceteze orice acțiune ce constituie încălcare a drepturilor titularului. În acest scop, instanța judecătorească poate cere depunerea de către pîrît a unei cauțiuni sau garanții echivalente adecvate. Titularul de drepturi poate cere dispunerea acestor măsuri și împotriva intermediarilor de ale căror servicii beneficiază un terț la încălcarea drepturilor ce decurg dintr-o indicație geografică protejată, dintr-o denumire de origine protejată sau dintr-o specialitate tradițională garantată.

Articolul 57. Măsurile de alternativă

În cazul în care pîrîtul a acționat neintenționat sau din imprudență, el va fi obligat de instanța judecătorească, la cererea persoanei interesate, să achite unele despăgubiri pecuniare, în locul măsurilor de asigurare a respectării drepturilor prevăzute de prezentul capitol, dacă aplicarea măsurilor în cauză i-ar fi cauzat pagube disproporționale și dacă despăgubirea pecuniară pentru reclamant este rezonabil satisfăcătoare.

Articolul 58. Despăgubirile

(1) La cererea părții lezate, pîrîtul care a încălcat drepturile ce decurg dintr-o indicație geografică protejată, dintr-o denumire de origine protejată sau dintr-o specialitate tradițională garantată cu bună-știință sau avînd motive rezonabile de a ști acest lucru va achita titularului de drepturi despăgubirile pentru prejudiciile pe care acesta le-a suportat în mod real din cauza încălcării drepturilor sale. La stabilirea despăgubirilor se va ține cont de toate aspectele relevante, cum ar fi consecințele economice negative, inclusiv beneficiul ratat, suportate de partea lezată, orice profit obținut ilegal de pîrît și, după caz, de alte aspecte, cum ar fi prejudiciul moral cauzat titularului dreptului din cauza atingerii aduse drepturilor sale.

(2) În cazul cînd a comis o încălcare din neștiință sau fără a avea motive rezonabile de a ști acest lucru, pîrîtul este obligat să recupereze beneficiile ratate sau pagubele aduse titularului de drepturi, stabilite conform legii.

Articolul 59. Publicarea hotărîrilor judecătorești

(1) În cadrul acțiunilor privind încălcarea drepturilor ce decurg dintr-o indicație geografică protejată, dintr-o denumire de origine protejată sau dintr-o specialitate tradițională garantată, instanța judecătorească competentă poate să dispună, la cererea reclamantului și din contul persoanei care a încălcat dreptul protejat, măsuri corespunzătoare în scopul difuzării informației privind hotărîrea judecătorească, inclusiv afișarea acesteia, precum și publicarea integrală sau parțială a hotărîrii.

(2) Instanța judecătorească competentă va putea dispune și măsuri suplimentare de publicitate corespunzătoare împrejurărilor speciale, inclusiv o publicitate de mare amploare.

(3) Instanța judecătorească va remite AGEPI o copie de pe hotărîrea definitivă.

Capitolul VII DISPOZIȚII COMUNE

Articolul 60. Competența în soluționarea litigiilor

(1) Litigiile care apar la aplicarea prezentei legi se soluționează de Comisia de contestații a AGEPI, de Curtea de Apel Chișinău sau de un arbitraj specializat.

(2) Comisia de contestații a AGEPI soluționează litigiile privind contestarea deciziilor emise de subdiviziunile AGEPI.

(3) Curtea de Apel Chișinău soluționează litigiile privind:

a) acordarea dreptului de utilizare a denumirii de origine protejate sau a indicației geografice protejate;

b) încălcarea drepturilor conferite prin înregistrarea denumirii de origine, indicației geografice sau specialității tradiționale garantate;

c) acțiunile de apărare a dreptului de utilizare a denumirii de origine protejate sau a indicației geografice protejate;

d) anularea înregistrării unei denumiri de origine, indicații geografice sau specialități tradiționale garantate;

e) revocarea protecției unei denumiri de origine, indicații geografice sau specialități tradiționale garantate;

f) revocarea dreptului de utilizare a denumirii de origine sau a indicației geografice protejate;

g) acțiunile referitoare la declarația de neîncălcare a dreptului;

h) măsurile de asigurare a probelor pînă la intentarea acțiunii;

i) măsurile preventive și provizorii prevăzute la art.56;

j) măsurile ce decurg din examinarea pricinii în fond în judecată;

k) examinarea contestațiilor depuse împotriva hotărîrilor Comisiei de contestații a AGEPI.

(4) Arbitrajul specializat examinează litigiile apărute atît în relațiile contractuale, cît și în cele necontractuale, ce țin de proprietatea industrială, și anume privind:

a) eliberarea certificatului privind dreptul de utilizare a denumirii de origine protejate sau a indicației geografice protejate;

b) acordarea și folosirea drepturilor conferite prin înregistrarea denumirii de origine, indicației geografice sau specialității tradiționale garantate;

c) încălcarea dreptului de utilizare a denumirii de origine protejate sau a indicației geografice protejate;

d) alte litigii ce nu țin de activitatea autorităților publice.

Articolul 61. Taxele

(1) Depunerea și examinarea cererii de înregistrare a denumirii de origine, a indicației geografice și a specialității tradiționale garantate, înaintarea opoziției, a contestației, înregistrarea denumirii de origine, indicației geografice și specialității tradiționale garantate, eliberarea certificatului privind dreptul de utilizare a denumirii de origine protejate sau a indicației geografice protejate, reînnoirea dreptului de utilizare a denumirii de origine protejate și a dreptului de utilizare a indicației geografice protejate, precum și efectuarea altor acțiuni cu semnificație juridică ce țin de procedurile de examinare a cererii și de protecția juridică a denumirii de origine, a indicației geografice sau a specialității tradiționale garantate sînt supuse taxelor.

(2) Acțiunile pentru care se percepe taxă și quantumul acesteia se stabilesc de Guvern.

(3) Taxele se achită de solicitant, de titular sau de alte persoane fizice sau juridice împuternicite.

(4) Taxele plătite, cu excepția taxei pentru depunerea cererii de înregistrare a denumirii de origine, a indicației geografice sau a specialității tradiționale garantate, se restituie plătitorului, la cererea acestuia, în cazul cînd procedurile pentru care acestea au fost plătite nu au început.

(5) Taxa plătită într-un quantum mai mic decît cel stabilit se ia în considerare după achitarea diferenței, iar procedura începe din momentul cînd taxa este achitată integral.

(6) Taxa de înregistrare a denumirii de origine, a indicației geografice sau a specialității tradiționale garantate și de eliberare a certificatului privind dreptul de utilizare a denumirii de origine protejate sau a indicației geografice protejate care nu a fost plătită în termenul stabilit poate fi achitată ulterior, în decursul a 6 luni de la data termenului omis, cu o majorare de 50%.

(7) În cazul cînd se solicită efectuarea procedurilor în regim de urgență, taxa se majorează cu 100%, iar termenul de efectuare a acțiunilor respective se reduce de 2 ori.

(8) Opozițiile și contestațiile organelor centrale de specialitate ale administrației publice și ale autorităților administrației publice locale se examinează fără plată în cazul în care acestea acționează în interes public.

Articolul 62. Drepturile persoanelor fizice și juridice străine

Persoanele fizice și juridice străine beneficiază de drepturile acordate prin prezenta lege la fel ca și persoanele fizice și juridice din Republica Moldova.

Capitolul VIII

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 63. Intrarea în vigoare și aplicabilitatea prezentei legi

(1) Prezenta lege intră în vigoare la 3 luni de la data publicării, cu excepția articolelor 49, 50, 51 și 52, care vor fi puse în aplicare odată cu intrarea în vigoare a modificărilor corespunzătoare operate în Codul de procedură civilă.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr.588-XIII din 22 septembrie 1995 privind mărcile și denumirile de origine a produselor.

(3) Se stabilește că:

a) cererile de înregistrare a denumirilor de origine ale căror proceduri de examinare nu s-au încheiat pînă la data intrării în vigoare a prezentei legi se examinează în modul stabilit de prezenta lege;

b) certificatele de înregistrare a denumirilor de origine eliberate de AGEPI pînă la data intrării în vigoare a prezentei legi se echivalează, în ceea ce privește regimul juridic, cu certificatele privind dreptul de utilizare a denumirilor de origine eliberate în conformitate cu prezenta lege;

c) litigiile care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află în proces de examinare se vor soluționa în conformitate cu normele legii în vigoare la data apariției litigiului.

Articolul 64. Organizarea executării prezentei legi

Guvernul, în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi:

a) va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege;

b) va aduce propriile acte normative în concordanță cu prezenta lege;

c) va adopta acte normative necesare aplicării prezentei legi.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

Marian LUPU

Chișinău, 27 martie 2008.

Nr.66-XVI.

&